

Decyzja

Prezydium KK

nr 221/2014

ws. opinii o projekcie MPiPS „Sprawozdania z realizacji Krajowego Programu
Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie . Od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu Ministra Pracy i Pracy Społecznej „Sprawozdania z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.”.

Przedstawione sprawozdanie za rok 2013 omawia zagadnienia z zakresu: Ewaluacji lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie - doświadczenia dotyczące sposobów pomagania i nasilenia stresu pourazowego (PTSD) z perspektywy osób dotkniętych przemocą w rodzinie, którego działania koncentrowały się przede wszystkim na:

1. Diagnozie poszczególnych rodzajów przemocy, poszczególnych zachowań przemocowych, ich częstotliwości oraz dotkliwość poczucia zagrożenia z perspektywy ofiary przemocy.
2. Ewaluacji lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy przez pryzmat doświadczeń osób doświadczających przemocy (ocena instytucji i poszczególnych form pomocy).
3. Psychologicznych i zdrowotnych konsekwencjach doświadczania przemocy, w tym diagnoza nasilenia zaburzeń stresu pourazowego.

Analizując otrzymany dokument nie można stwierdzić, czy podjęte działania były skuteczne i przyczyniły się do realizacji głównego celu Programu, jakim jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie skali tego zjawiska w Polsce. Zgodnie z Programem należało dostarczyć wyników badań całej populacji (w Polsce) dotkniętej problemem przemocy, a tymczasem sprawozdanie dotyczy osób biorących udział w badaniu, które zgłosiły się do placówek i instytucji należących do lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w poszukiwaniu pomocy w sytuacji doznawanej przemocy w rodzinie. Było to zaledwie 545 osób.

NSZZ „Solidarność” po raz kolejny podkreśla, że kolejne opracowywane przez MPiPS dokumenty „Sprawozdanie z realizacji Krajowego Programu przeciwdziałania

Przemocy w Rodzinie”, oprócz ogólnej charakterystyki nawiązującej do tematu przemocy, niewiele mają ze sobą wspólnego. Brak możliwości porównania ze sobą kolejnych sprawozdań obniża ich wartość oraz ogranicza możliwości monitorowania samego zjawiska przemocy.

Sprawozdanie za rok 2013 jest dokumentem, który ponownie bada zjawisko przemocy w znacznie ograniczonym zakresie, a co za tym idzie nie powinno zostać przyjęte w takiej formie. Jak przyznaje sam resort, w 2013 r. Najwyższa Izba Kontroli opublikowała „Informację o wynikach kontroli przeciwdziałania przemocy w rodzinie przez administrację publiczną”, wydając negatywną ocenę realizowanych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w okresie objętym kontrolą tj. lata 2010-2011 oraz pierwsze półrocze 2012 r. (s. 145)

MPiPS podejmując selektywne działania oczekuje globalnych efektów, a to z założenia jest niemożliwe do osiągnięcia. Przedstawiony dokument może stanowić lokalnie, materiał do analizy i dalszych prac w tym zakresie, ale nie można go uznać za całościową ocenę zjawiska w Polsce.

Gdańsk, 17 września 2014 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”
Ewa Zydzrek
Ewa Zydzrek